

Det var så den kvalifikation – 191121

Det er blevet onsdag aften og tid til den ugentlige klummeskrivning. Efter en meget kort nat, hvor jeg sad til klokken halv tre og fulgte kommunalvalg. Jeg elsker kommunalvalg, fordi her er alle de basale menneskelige egenskaber involveret. Jeg blev heller ikke skuffet denne gang – snarere tværtimod. Der er menneskelige dramaer, internt skakspil, hvor den kloge narrer den mindre kloge og frem for alt basal spænding, fordi det, som ser oplagt ud, måske slet ikke er det alligevel. Så må det koste en nattesøvn og en klatøjet dagen derpå – men det er jo for intet at regne i sammenligning med dem, der står midt i det hele. Min egen kommune, Allerød, har været noget nær garanti for drama mange gange i de senere perioder – nok kulminerende med dengang, hvor en lodtrækning om borgmesterposten blev afværget i sidste sekund på det første konstituerende møde, hvor lodtrækningskrukkerne allerede var kørt i stilling. Denne gang ser det relativt fredeligt ud – og vi er i øvrigt også en yderst fredelig kommune, hvis man lige kan lægge noget tidligere personfnidder bag sig – men på den anden side er operaen jo som bekendt ikke forbi, før den fede dame har sunget, og intet konstitueringsforslag er endeligt, før det er bekræftet ved første fysiske møde.

Selve citatet med den fede dame har jeg forgæves forsøgt at spore oprindelsen til, men det tilskrives ofte Groucho fra Marx Brothers. Hvis film jeg i øvrigt ikke kan anprise nok, hvis man er til gakket humor, vanvittige ordspil i en vittig dialog med en uforpligtende handling osv. Uden dem havde vi næppe haft Monty Python og ligesindede. Nå, det er en helt anden historie, men den tjener som indgang til at sige, at efter sådan en valgaften med dens menneskelige dramaer føles det som en mavelanding at skulle tale om noget så banalt som fodboldlov.

Men det er jo det, som vi skal. VM-kvalifikationen er overstået for Danmarks vedkommende og en ualmindelig flot én af slagsen. Der havde været sagt og skrevet meget om mulige rekorder: ubesejret igennem hele kvalifikationen og nul mål imod. Begge dele smuttede til sidst, og det har jeg det et eller andet sted ikke helt skidt med. Træerne behøver ikke vokse ind i himmelen. Vi er kvalificeret, mens lande som Italien, Sverige, Portugal og andre prominente skal til at slås for det i et par playoff-kampe. Det er f.... flot, når man ser på vores lands størrelse og udbud af spillere. Nu har jeg været lidt rundt i Europa de seneste måneder, og overalt har man bemærket den danske indsats i gruppespillet og været rigtig imponerede – så der er grund til at være stolte – og så lige huske det med træerne.

Vi har også haft en kvalifikation, hvor dommerkendelser ikke har betydet alverden. Det skal vi bare være glade for – og i det hele taget bare koncentrere os om spillet, for det med dommerkendelserne kommer, uanset om man vil det eller ej. I min kamp i Slovakiet i sidste uge var der to potentielle straffespark, hvor VAR måtte med indover. Ét blev dømt i første omgang, men efterfølgende af VAR flyttet 10 centimeter uden for feltet – et andet blev reddet af VAR (en hands skjult for dommeren), men samlet op af VAR. Begge dele gik på det samme hold, så på den måde kan man sige, at regnskabet gik lige op på den konto – men det gør det selvfølgelig ikke for dommeren.

Så har vi en rekordhurtig udvisning (knap 25 sekunder) i Andorra for en albue plantet direkte i hovedet på en modspiller, men ellers har det været en rimelig stille omgang her til sidst. Hvilket er afgjort glædeligt. De afgørende kampe har traditionelt haft det med at trække situationer, men her har der været styr på tingene – det hjælper nok også, at VAR er med inde

over, om ikke andet så rent præventivt: spillerne ved, at laver de ulykker, skal det nok blive samlet op.

Det er gået anderledes muntert til på andre kontinenter. Sydafrika er kommet dertil, at de kræver en omkamp mod Ghana, fordi de mener, at dommeren fra Senegal var partisk. Tilsyneladende er casen, at Ghana fik tilkendt et straffespark, hvor man fra sydafrikansk side mener, at der ikke var kontakt (og i øvrigt heller VAR på kampen). Nu skal man altid tage alle nyhedshistorier med store mængder af salt, specielt når de har været igennem et par internationale filtre, men hvis vi nu leger, at det skrevne vitterlig er den skinbarlige sandhed, har man haft en tidligere sydafrikansk topdommer (aldrig hørt om ham, men det kan der være gode grunde til) til at gennemgå kampen. Og hans konklusion er, at 90,9 procent af alle fejlkendelser gik imod Sydafrika.

God grund til lige at hive i den kildekritiske håndbremse her. For det første er 'undersøgeren' i form af topdommeren meget vel blafrende inhabil, medmindre han virkelig kan holde tingene adskilt. Det er vi nogle, der har mange års øvelse i – men alligevel går uden for døren, når det begynder at spidse til. Man må aldrig bringe sig selv i en situation, hvor habilitet kan blive en parameter efterfølgende. Dernæst: hvordan definerer man en fejlkendelse – og hvem beslutter, om det er en fejlkendelse? Rent bortset fra fejl eller ej kan det jo være alt fra et indkast, som man føler er gået den forkerte vej og så frem mod et straffespark. Og hvor mange var der i det hele taget af dem? 90,9 procent kan jo i princippet være blot en håndfuld kendelser – fire af fem ville f.eks. være 80 %. Hvor decimalerne kommer ind, kræver nok en sydafrikansk regnemaskine at finde frem til.

Jeg spør normalt aldrig om udfaldet af disciplinærsager eller protestsager (det er det med magtens tredeling igen: den tur kan vi tage en anden god gang), men lige akkurat her vil jeg godt gøre en undtagelse. Som fremstillet her bør Sydafrika ikke have en kinamands chance for at få denne protest igennem systemet. Alt selvfølgelig med det forbehold, at jeg kun har en avisartikel med et telegramreferat at gøre godt med, og der kan være underliggende bilag eller videomateriale, der kan støtte sagen. Men lige nu ligner det mest en god historie – og en dårlig undskyldning. Fodbold er følelser, men ikke desto mindre må vi godt lige holde fødderne på jorden, selv om der står en VM-kvalifikation på spil.

Hvis vi endelig skal nå frem til fodboldloven, har en læser spurgt mig, om TV-selskaberne ikke stiller krav til klubbernes trøjefarver. Som han skriver, er 8 % af Danmarks befolkning farveblinde, og de har ikke haft det sjovt med den kamp mellem AGF og FC Midtjylland, som jeg refererede til i sidste uge. Jeg er fuldstændig enig i, at der er et potentielt problem her. Men mig bekendt er der ikke nogen formelle krav fra TV-selskaberne – kun dem, der er i fodboldloven. I gamle dage – for dem af os, der er gamle nok – var der et issue omkring sort/hvide fjernsyn, hvor klubberne skulle have henholdsvis lyst / mørkt / stribet e.l. for at det skulle give mening for folk hjemme i stolen.

Kravet er blot, at de to holds spilledragter skal adskille sig så meget fra hinanden, at dommeren kan se forskel på de to hold. I praksis vil det sige, at trøjerne skal være forskellige, og det skal strømperne også. Begge dele nok så meget af hensyn til linjedommerne for at vurdere en eventuel offside eller, hvem der har rørt bolden sidst, før den går ud af spil. I princippet burde bukserne også være forskellige, men det plejer man at tage relativt afslappet, fordi det ikke er dér, problemet ligger – bare trøje og strømper er OK. Så kommer turen til målmændene og dommeren. De to målmænd skal i i princippet også have forskellige

trøjer – men kan andet ikke lade sig gøre, lever vi med det. Det åbner fodboldloven faktisk for, og ingen vil selvfølgelig ikke have en målmand i bar mave. Og så skal dommeren helst adskille sig fra alle andre, hvad trøjefarven angår.

Det er ikke altid nogen let øvelse (slet ikke nu, hvor den rædselsfulde pink trøje er udgået af kollektionen), men skulle dommeren endelig have nogenlunde samme farve som den ene målmand, overlever vi nok. Typisk taler vi gul over for en fluorescerende gul. Jeg har mange gange internationalt haft en fortvivlet dommer, som siger, at han har ikke flere farver tilbage i kufferten, så han er nødt til at gå i gul. Og svaret har hver gang været, at hvis han lader være med at gå alt for tæt på målmanden, skal det nok gå. Jeg har aldrig oplevet problemer på den konto, når vi først stod derude.

Vi ser frem mod det sidste par runder i Superligaen – og så begynder julen også at nærme sig.